

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3230

Warszawa, 20 lutego 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Krystynę Skowrońską.

(-) Joanna Bobowska; (-) Jacek Brzezinka; (-) Borys Budka; (-) Stanisław Chmielewski; (-) Grażyna Ciemniak; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Rafał Grupiński; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Krystyna Kłosin; (-) Sławomir Kowalski; (-) Elżbieta Królikowska-Kińska; (-) Jan Kulas; (-) Tomasz Kulesza; (-) Józef Lassota; (-) Zofia Ławrynowicz; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Marzena Okła-Drewnowicz; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Ireneusz Raś; (-) Beata Rusinowska; (-) Krystyna Sibińska; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Ewa Żmuda-Trzebiatowska.

USTAWA

z dnia..... 2015 r.

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1537) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Wydatki stanowiące koszty działalności Komisji i urzędu Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym, w tym wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz dla pracowników urzędu Komisji, pokrywane są z:

- 1) opłat, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie o ofercie publicznej,
- 2) środków, o których mowa w art. 131a ust. 1a ustawy – Prawo bankowe oraz w art. 14 ust. 1a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, oraz
- 3) innych wpływów przekazywanych na rachunek dochodów urzędu Komisji, z wyłączeniem kar pieniężnych, o których mowa w art. 11.

2. Z wpływów, o których mowa w ust. 1, pokrywane są również koszty przeprowadzenia egzaminów i sprawdzianów umiejętności, o których mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi oraz egzaminów, o których mowa w ustawie o giełdach towarowych, w tym wynagrodzenia osób wchodzących w skład właściwych komisji egzaminacyjnych.

3. Równowartość w złotych kwot opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wyrażonych w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.

4. O ile ustawa nie stanowi inaczej, podstawę obliczenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się na podstawie danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, dane ze zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych.

5. Podmiot rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia opłaty rocznej pierwszą opłatę wnosi za rok następujący po roku, w którym rozpoczął działalność, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy za rok kalendarzowy następujący po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy.

6. W przypadku gdy ustawa przewiduje ustalanie opłaty rocznej na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, podmiot rozpoczynający działalność, z którą wiąże się obowiązek ponoszenia opłaty, w okresie pierwszych trzech lat działalności jako podstawę przyjmuje odpowiednio:

1) w pierwszym roku kalendarzowym, za który należna jest opłata – wartość przychodów za rok poprzedni;

2) w następnym roku kalendarzowym – średnią wartość przychodów za dwa lata poprzedzające rok, za który wnoszona jest opłata.

7. Opłaty roczne, o których mowa w:

1) art. 26 ust. 6 ustawy o giełdach towarowych,

2) art. 236 ust. 2b, 2c zdanie pierwsze i 2d ustawy o funduszach inwestycyjnych,

3) art. 163 ust. 8 i 10 ustawy o obrocie

- wnosi się w pełnej wysokości także za rok kalendarzowy, w którym podmiot obowiązany rozpoczął działalność, z którą związana jest opłata.

8. Opłatę, o której mowa w art. 94b ust. 1 ustawy o ofercie publicznej wnosi się w pełnej wysokości także za rok kalendarzowy, w którym papiery wartościowe inne niż akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym.

9. Opłatę, o której mowa w art. 94c ustawy o ofercie publicznej, za rok, w którym agencja informacyjna rozpoczęła korzystanie ze środków technicznych, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1, wnosi się proporcjonalnie, począwszy od tego kwartału, w którym nastąpiło rozpoczęcie korzystania z tych środków.

10. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość lub sposób wyliczania oraz warunki i terminy uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a w razie braku obowiązku sporządzania przez podmioty zobowiązane do wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sprawozdań finansowych także sposoby udokumentowania przez te podmioty wielkości uzyskanych przychodów,

2) sposób pokrywania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym z wpływów, o których mowa w ust. 1

- uwzględniając w szczególności rodzaje opłat i charakter czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia tych opłat, charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat oraz konieczność zapewnienia skuteczności sprawowanego nadzoru, a także mając na względzie, że opłaty nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.²⁾) w art. 131a:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, pokrywa się także 13,5% wartości kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1537)”;
- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1 oraz sposób pokrywania kosztów nadzoru bankowego z wpływów, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem udziału w kosztach, o których mowa w ust. 1a, mając na względzie zapewnienie skuteczności sprawowanego nadzoru.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Udzielenie zezwolenia lub zgody przewidzianej niniejszą ustawą podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

2. Od spółki prowadzącej giełdę pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

3. Od spółki prowadzącej giełdową izbę rozrachunkową pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

4. Od towarowego domu maklerskiego pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 0,3% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Wielkość przychodów ogółem, o których mowa w zdaniu pierwszym, stanowi sumę następujących pozycji rachunku zysków i strat:

- 1) przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów:
  - a) przychody netto ze sprzedaży produktów,
  - b) przychody netto ze sprzedaży towarów i materiałów;
- 2) pozostałe przychody operacyjne:
  - a) zysk ze zbycia niefinansowych aktywów trwałych
  - b) dotacje
  - c) inne przychody operacyjne;

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1567.

- 3) przychody finansowe:
- a) dywidendy i udziały w zyskach,
  - b) odsetki,
  - c) zysk ze zbycia inwestycji,
  - d) aktualizacja wartości inwestycji,
  - e) inne.

5. Od zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 50 ust. 1, prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie przychodów oddziału w poprzednim roku kalendarzowym, w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Przychody, o których mowa w zdaniu pierwszym, są przychodami oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

6. Od podmiotu posiadającego zezwolenie na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych pobiera się roczną opłatę o równowartości w złotych 750 euro.

7. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w ust. 1-6, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290 i 1717) w art. 14:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Z wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, pokrywa się także 1,5% wartości kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym³⁾.”;
- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, terminy uiszczania, wysokość i sposób obliczania wpłat, o których mowa w ust. 1, oraz sposób pokrywania kosztów nadzoru z wpływów, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem udziału w kosztach, o których mowa w ust. 1a, mając na względzie zapewnienie skuteczności sprawowanego nadzoru.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany do przekazywania Komisji do dnia 15 lipca każdego roku kalendarzowego dokumentów, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 3, przedstawiających jego sytuację finansową na dzień 31 grudnia poprzedniego roku

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r., poz. 1537.

kalendrzowego oraz oświadczenia o łącznej wysokości przychodów osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym z tytułu pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych, funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach EEA oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do OECD innych niż państwo członkowskie lub państwo należące do EEA.”;

2) w art. 192 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do przekazywania Komisji do dnia 15 lipca każdego roku kalendarzowego dokumentów, o których mowa w art. 192 ust. 4 pkt 4, przedstawiających jego sytuację finansową na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego oraz oświadczenia o łącznej wysokości przychodów osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym z tytułu zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszy sekurytyzacyjnych.”;

3) w art. 236:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia albo zgody, o której mowa w art. 80, art. 93 ust. 2 i 3, art. 208a ust. 1, art. 208i ust. 1 pkt 2 oraz art. 208zc ust. 2 pkt 1 i 2, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych jest obowiązane do wnoszenia rocznej opłaty ustalonej na podstawie średniej rocznej sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, wartości aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz wartości portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zwaną dalej „średnią roczną sumą aktywów”, zarządzanych przez dane towarzystwo w wysokości nie wyższej niż iloczyn średniej rocznej sumy wartości aktywów zarządzanych przez dane towarzystwo oraz stawki nieprzekraczającej 0,008%, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Średnią roczną sumę aktywów wylicza się na podstawie sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, wartości aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz wartości portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych ustalonej na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku kalendarzowego, na podstawie danych wykazywanych w sprawozdaniach przekazywanych Komisji na podstawie art. 225 ust. 1.

2b. Podmiot prowadzący rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego, inny niż bank i dom maklerski, jest obowiązany do wnoszenia opłaty rocznej o równowartości w złotych 1500 euro.

2c. Podmiot, o którym mowa w art. 32 ust. 2, jest obowiązany do wnoszenia opłaty rocznej o równowartości w złotych 500 euro.

2d. Podmiot, o którym mowa w art. 192 ust. 1, jest obowiązany do wnoszenia opłaty rocznej o równowartości w złotych 1000 euro.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w ust. 1-2d oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 162 otrzymuje brzmienie:

„Art. 162. 1. Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody, przewidzianych w ustawie lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 2012 r., str. 1), podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

2. Udzielenie domowi maklerskiemu zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 2013 r., str. 1, z późn. zm.) podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

3. Wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia zmian w regulaminie:

1) Krajowego Depozytu, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez Krajowy Depozyt funkcji giełdowej izby rozrachunkowej,

2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 i ust. 2, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 2, funkcji giełdowej izby rozrachunkowej,

3) izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej,

4) funduszu rozliczeniowego zarządzanego przez izbę rozliczeniową, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1,

5) funkcjonowania systemu rekompensat

–podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

4. Złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

5. Złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3a, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

6. Przekazanie informacji, o której mowa w art. 21 ust. 3b, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.

7. Poinformowanie Komisji o zamiarze prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której to zawiadomienie dotyczy.

8. Zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące w formie oddziału działalność maklerską na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.”;

2) art.163 otrzymuje brzmienie:

„Art. 163. 1. Od spółki prowadzącej giełdę pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

2. Od spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych oraz przychodów z rynku skarbowych papierów wartościowych prowadzonego na podstawie umowy z Ministrem Finansów, w wysokości nie większej niż 3,5 % tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

3. Od Krajowego Depozytu pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

4. Od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozliczania transakcji pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

5. Od spółki prowadzącej izbę rozrachunkową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozrachunku transakcji pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

6. Od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i rozrachunkową, która wykonuje funkcję giełdowej izby rozrachunkowej pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

7. Od domu maklerskiego pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 0,3% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Wielkość przychodów ogółem, o których mowa w zdaniu pierwszym, stanowi sumę następujących pozycji rachunku zysków i strat:

- 1) przychody z działalności maklerskiej,
  - 2) przychody z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu,
  - 3) przychody z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności,
  - 4) przychody z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży,
  - 5) pozostałe przychody operacyjne,
  - 6) przychody finansowe
- pomniejszoną o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i stowarzyszonych, które są obowiązane do wnoszenia opłat na nadzór zgodnie z ustawą o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

8. Od agenta firmy inwestycyjnej, z wyłączeniem banku i domu maklerskiego, pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

9. Od zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału oraz od zagranicznej osoby prawnej prowadzącej taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobiera się opłatę roczną ustaloną na podstawie przychodów oddziału w poprzednim roku kalendarzowym, w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Przychody, o których mowa w zdaniu pierwszym, są przychodami oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie ponoszą opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty

prowadzące działalność maklerską na terytorium państwa, w którym podmioty takie mają swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłat.

10. Zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej o równowartości w złotych 10.000 euro. W przypadku nie uiszczenia opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza do czasu uregulowania zaległości możliwość zawierania transakcji na rynku giełdowym przez zagraniczną firmę inwestycyjną.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. Udzielenie zezwolenia lub zgody przewidzianych w ustawie, a także uzyskanie przez dany podmiot statusu agencji informacyjnej w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 58 ust. 1, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro.”;

2) po art. 93 dodaje się art. 93a w brzmieniu:

„Art. 93a. Zatwierdzenie prospektu emisyjnego, stwierdzenie równoważności memorandum informacyjnego oraz zatwierdzenie memorandum informacyjnego – podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 4.500 euro.”;

3) po art. 94 dodaje się art. 94a-94c w brzmieniu:

„Art. 94a. 1. Spółka publiczna, której akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym, w przypadku gdy Rzeczypospolita Polska jest dla tej spółki państwem macierzystym, lub której akcje wprowadzone są do alternatywnego systemu obrotu, w przypadku gdy Rzeczypospolita Polska jest siedzibą tej spółki, obowiązana jest do wnoszenia rocznej opłaty ustalonej na podstawie kapitału własnego wykazanego w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym tej spółki opublikowanym lub przekazanym do publicznej wiadomości na podstawie przepisów ustawy, w wysokości nie większej niż 0,01% tego kapitału, jednak nie więcej niż równowartość w złotych 30 000 euro i nie mniej niż równowartość w złotych 1500 euro.

2. W przypadku gdy ostatnie sprawozdanie finansowe nie zostało opublikowane lub przekazane do publicznej wiadomości w sposób wskazany w ust. 1, wartość kapitału własnego ustala się na podstawie ostatniego sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z obowiązującymi spółkę przepisami o rachunkowości.

Art. 94b. 1. Emitent papierów wartościowych, innych niż akcje, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, dla którego Rzeczypospolita Polska jest państwem

macierzystym, obowiązany jest do wnoszenia rocznej opłaty w wysokości równowartości w złotych 750 euro.

2. Opłaty, o której mowa w ust. 1, nie pobiera się od Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego.

Art. 94c. Od agencji informacyjnej pobiera się opłatę roczną z tytułu korzystania ze środków technicznych, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1537), w kwocie nie wyższej niż równowartość w złotych 20.000 euro.”;

4) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w art. 93-94c, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”.

Art. 8. Do nierozliczonych należności, o których mowa w art. 17 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2016 r., w tym przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 6 tej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

UZASADNIENIE

I. Uwagi ogólne

Celem projektowanej regulacji jest zmiana systemu finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.) wydatki stanowiące koszty działalności Komisji Nadzoru Finansowego i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, w tym wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego KNF, jego Zastępców oraz pracowników Urzędu KNF, są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane. Wysokość i zasady ponoszenia tych wpłat określają przepisy poszczególnych ustaw, na podstawie których sprawowany jest nadzór nad rynkiem finansowym. Ustawy te wymienione są w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Koszty nadzoru nad danym sektorem rynku finansowego w poniesionej w danym roku budżetowym wysokości pokrywane są z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane prowadzące działalność w danym sektorze. Zasadę tę w odniesieniu do rynku kapitałowego wyraża art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1537).

W obecnym stanie prawnym obowiązek wnoszenia opłat związanych z kosztami nadzoru nad rynkiem kapitałowym wynika z przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych. Wysokość opłat, sposób ich naliczania, oraz warunki i terminy ich uiszczania określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego przez podmioty nadzorowane prowadzące działalność na rynku kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1167), wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Stale, corocznie ustalone opłaty ponoszone są przede wszystkim przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie SA i Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych SA. Pozostałe zobowiązane podmioty dokonują zasadniczo jedynie opłat za niektóre czynności Komisji

Nadzoru Finansowego. Opłaty te związane są z wydaniem zezwolenia, zgody lub podjęciem innej jednorazowej czynności na wniosek danego podmiotu. Mają one charakter jednorazowy i odnoszą się tylko do podmiotu, którego dana czynność dotyczy. Suma tych opłat nie przekraczała w ostatnich latach 3% kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym ogółem w danym roku kalendarzowym. Pozostałą część kosztów nadzoru nad rynkiem finansowym (ponad 90%) ponoszą przede wszystkim – w częściach równych – dwaj główni płatnicy rynku kapitałowego – tj. GPW SA i KDPW SA. Wartość wpłat od TGE SA, BondSpot SA i domów maklerskich wynosi ok. 3% wartości kosztów nadzoru rocznie. Zestawienie procentowego udziału poszczególnych podmiotów bądź grup podmiotów w finansowaniu kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w latach 2012-2013, zgodnie z obecnie funkcjonującym systemem, przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Zestawienie procentowego udziału poszczególnych podmiotów/grup podmiotów w finansowaniu kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w latach 2012-2013 w obecnie obowiązującym systemie					
L.p.	Rodzaj opłat		Rok		
			2012	2013	
1.	Opłaty jednorazowe za zezwolenia lub zgody		2,78%	2,39%	
2.	Opłaty jednorazowe za wpis do ewidencji papierów wartościowych		0,23%	0,27%	
3.	Opłaty roczne od wartości transakcji ogółem:				
3.1.	w tym:		GPW S.A.	46,62%	46,86%
3.2.			KDPW S.A.	46,62%	46,86%
3.3.			TGE S.A.	1,86%	2,00%
3.4.			BondSpot S.A.	0,07%	0,04%
3.5.			domy maklerskie	1,82%	1,58%
4.	RAZEM:		100,00%	100,00%	

Projektowana zmiana ma służyć przebudowie dotychczasowego systemu finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym, w którym główny ciężar kosztów ponoszą GPW SA i KDPW SA. System finansowania KNF oparty o kontrybucje od GPW SA i KDPW SA był wprowadzany w diametralnie innych warunkach rynkowych i właścicielskich. W przypadku KDPW SA koszt tego nadzoru w roku 2014 sięga ponad 20% rocznych kosztów działalności operacyjnej spółki, tworząc ogromną barierę dla rozwoju i konkurencyjności z innymi podmiotami w krajach UE i na świecie (na światowych rynkach poziom tejsze opłaty wynosi zaledwie kilka procent).

W obecnym kształcie system poboru opłat oderwany jest od przychodów poszczególnych podmiotów i od ich sytuacji finansowej. W praktyce generuje dla podmiotów obciążonych

obowiązkiem opłat większe nakłady w czasach kryzysu, z uwagi na brak alternatywnych źródeł finansowania.

Część podmiotów nadzorowanych, jak np. towarzystwa funduszy inwestycyjnych, nie ponosi żadnych bezpośrednich stałych obciążeń finansowych związanych z kosztami tego nadzoru. Jednorazowe opłaty, które ponoszą poszczególne podmioty dotyczą bowiem tylko sytuacji gdy dany podmiot występuje o zgodę, zezwolenie bądź inną czynność organu nadzoru i nie są one związane ani ze skalą, ani charakterem bieżącej działalności prowadzonej przez dany podmiot.

Zakres zmian koniecznych dla wprowadzenia nowego systemu finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym wymaga zmian na poziomie ustawowym. Projektowana zmiana wymaga zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych. W konsekwencji zmian ustawowych konieczne będą także zmiany na poziomie przepisów wykonawczych.

Najważniejszym elementem projektowanej zmiany jest szersza i bardziej równomierna partycypacja poszczególnych grup podmiotów prowadzących działalność na rynku kapitałowym w ponoszeniu kosztów nadzoru nad tym rynkiem, co w stosunku do GPW SA i KDPW SA skutkować będzie odejściem od statusu głównych płatników. Obowiązkiem ponoszenia kosztów nadzoru w drodze rocznych opłat objęte zostaną wszystkie podstawowe grupy podmiotów prowadzących działalność na rynku kapitałowym, w tym także te kategorie podmiotów nadzorowanych, które dotychczas nie były objęte żadnymi bezpośrednimi obciążeniami daninowymi z tytułu publicznego nadzoru sprawowanego nad rynkiem kapitałowym. Projektowany system finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym zakłada tak jak system obecnie funkcjonujący dwa źródła wpłat pochodzących bezpośrednio od podmiotów rynku kapitałowego:

- 1) opłaty jednorazowe za udzielenie przez KNF zgody, zezwolenia lub podjęcie innej czynności o podobnym charakterze, oraz
- 2) stałe opłaty roczne.

Oplaty jednorazowe – tak jak w dotychczas obowiązującym systemie obciążają – konkretne podmioty występujące o dokonanie danej czynności. Projektowana zmiana uzupełnia i porządkuje unormowania ustawowe ustanawiające obowiązek wnoszenia tego rodzaju opłat, dostosowują te przepisy do nowych regulacji materialnoprawnych oraz uwzględniając te czynności, które KNF podejmuje na podstawie bezpośrednio obowiązujących przepisów Unii Europejskiej.

Oplaty roczne są natomiast stałym obciążeniem dla wszystkich podmiotów prowadzących działalność na rynku kapitałowym w danej, ustawowo wskazanej kategorii podmiotów, analogicznie jak ma to miejsce w innych sektorach rynku finansowego. Część opłat rocznych dla wskazanych w ustawie podmiotów ma charakter opłaty zryczałtowanej, wnoszonej w stałej wysokości, część zaś to opłaty o zmiennej wysokości ustalonej proporcjonalnie do skali prowadzonej działalności lub uzyskiwanych z jej tytułu przychodów. Opłaty te ustalone będą w oparciu o ustawowo wskazaną podstawę przy wykorzystaniu algorytmu, który określony zostanie w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia przewidzianego w art. 17 ust. 11 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w brzmieniu nadawanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ustawowo określonego maksymalnego poziomu obciążenia danego podmiotu.

Wprowadzana zmiana zakłada, że roczne opłaty przeznaczone na pokrycie kosztów nadzoru będą wnosić:

- towarzystwa funduszy inwestycyjnych,
- podmioty prowadzące rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego (tzw. agenci transferowi funduszy inwestycyjnych),
- podmioty zajmujące się dystrybucją jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych (tzw. dystrybutorzy jednostek uczestnictwa),
- podmioty zarządzające sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego,
- spółki prowadzące giełdę papierów wartościowych,
- spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy,
- Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych,
- spółki prowadzące izbę rozliczeniową oraz spółki, którym Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozliczania transakcji,

- spółki prowadzące izbę rozrachunkową oraz spółki, którym Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozrachunku transakcji,
- spółki prowadzące izbę rozliczeniową i rozrachunkową, która wykonuje funkcję giełdowej izby rozrachunkowej,
- domy maklerskie,
- agenci firm inwestycyjnych,
- zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a będące stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym (tzw. zdalni członkowi giełdy),
- spółki prowadzące giełdę towarową,
- spółki prowadzące giełdowe izby rozrachunkowe na podstawie ustawy o giełdach towarowych,
- towarowe domy maklerskie,
- podmioty posiadające zezwolenie na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych,
- zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o giełdach towarowych, prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału,
- krajowe spółki publiczne, których akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym lub których akcje wprowadzone są do alternatywnego systemu obrotu,
- krajowi emitenci papierów wartościowych, innych niż akcje, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym,
- podmioty o statusie agencji informacyjnej.

Ustalone po zakończeniu roku budżetowego rzeczywiste koszty nadzoru nad rynkiem kapitałowym będą w części pokrywane także ze środków wnoszonych przez banki (13,5%) oraz przez zakłady ubezpieczeń i reasekuracji (1,5%), ze względu na uczestnictwo tych podmiotów w rynku kapitałowym. Pozwoli to na bardziej adekwatne rozłożenie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym z uwzględnieniem funkcjonalnych powiązań międzysektorowych.

Prognozowaną strukturę udziału poszczególnych źródeł finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w projektowanym systemie przedstawia tabela 2.

Tabela 2. Struktura udziału poszczególnych źródeł finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w projektowanym systemie (prognoza w oparciu o dane za 2013 r.)	
Udział sektora bankowego w kosztach nadzoru nad rynkiem kapitałowym	13,50%
Udział sektora ubezpieczeniowego w kosztach nadzoru nad rynkiem kapitałowym	1,50%
Wpływy z tytułu opłat jednorazowych za zgody, zezwolenia lub inne czynności KNF oraz zryczałtowanych opłaty rocznych, w tym:	9,87%
- opłaty jednorazowe za zgody, zezwolenia lub inne czynności KNF w zakresie obecnie obowiązujących przepisów,	1,87%
- nowe opłaty jednorazowe za zgody, zezwolenia lub inne czynności KNF oraz opłaty zryczałtowane opłaty roczne.	8,00%
Kwota tzw. budżetu netto – wartość kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym po dokonaniu pomniejszeń podlegająca rozliczeniu pomiędzy podmioty zobowiązane do wnoszenia rocznych opłat o zmiennej wysokości	75,13%
RAZEM:	100%

Strukturę udziału poszczególnych podmiotów bądź grup podmiotów w tzw. budżecie netto (zob. tabela 2) przedstawia tabela 3.

Tabela 3. Struktura udziału poszczególnych podmiotów/grup podmiotów w tzw. budżecie netto (prognoza w oparciu o dane za 2013 r.)	
domy maklerskie towarowe domy maklerskie	14,50%
zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału oraz zagraniczne osoby prawne prowadzącej taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o giełdach towarowych, prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału	
TFI	18,00%
spółki publiczne	24,00%
spółki prowadzące giełdę (GPW SA)	20,00%

spółki prowadzące giełdę towarową (TGE SA)	
spółki prowadzące rynek pozagiełdowy (BondSpot SA)	
spółki prowadzące izbę rozliczeniową oraz spółki, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozliczania transakcji (KDPW_CCP SA)	23,50%
spółki prowadzące izbę rozrachunkową oraz spółki, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozrachunku transakcji,	
spółki prowadzące izbę rozliczeniową i rozrachunkową, które wykonują funkcję giełdowej izby rozrachunkowej (IRGIT SA)	
spółki prowadzące giełdową izbę rozrachunkową na podstawie przepisów ustawy o giełdach towarowych	
KDPW SA	
RAZEM:	100%

Koszty nadzoru podlegające finansowaniu, tak jak dotychczas, będą tzw. rzeczywistymi kosztami nadzoru, tzn. kwotą jaką w odniesieniu do nadzoru nad rynkiem kapitałowym w danym roku poniósł budżet państwa na pokrycie kosztów funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego i urzędu obsługującego Komisję Nadzoru Finansowego. Łączny limit takich wydatków wyznacza w każdym roku ustawa budżetowa, przy czym z wpłat podmiotów prowadzących działalność na rynku kapitałowym będzie pokrywana tylko ta część wydatków która przypada na koszty nadzoru nad tym rynkiem.

Utrzymana zostaje także obecnie obowiązujące rozwiązanie, że kwota podlegająca rozliczeniu będzie ustalana po dodatkowym odliczeniu sumy wniesionych przez podmioty rynku kapitałowego opłat jednorazowych oraz tych opłat rocznych, która została ustalona w kwocie stałej.

II. Szczegółowe umówienie projektowanych zmian w ustawie

Art. 1 dotyczy zmian w art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym. Nowe brzmienie art. 17 utrzymuje dotychczasowy zakres unormowań dotyczących przeznaczenia środków uzyskiwanych z opłat wnoszonych przez poszczególne grupy nadzorowanych podmiotów, zasady ustalenia wysokości, naliczania i uiszczania tych opłat, dostosowując je do założeń nowoprowadzanego systemu finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym. W ust. 1 i 2 określone zostały wydatki, będące wydatkami budżetu państwa, które będą pokrywane z wpłat podmiotów prowadzących działalność na rynku kapitałowym. Wpłaty te zgodnie z ogólnymi zasadami będą stanowiły dochody budżetu państwa, które zrównoważą poniesione w danym roku budżetowym wydatki. Nowe brzmienie

pkt 2 w ust. 1 uwzględnia dodatkowe źródła finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym uwzględnione w ustawie – Prawo bankowe oraz w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych, w zakresie zmienianym niniejszą ustawą (art. 2 i art. 4 projektu). W ust. 3 przyjmowana jest ogólna zasada, iż równowartość w złotych kwot opłat wyrażanych w przepisach odrębnych w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. W ust. 4 przyjmuje się zasadę, że podstawę obliczenia opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się na podstawie danych pochodzących ze zbadanych sprawozdań finansowych za poprzedni rok kalendarzowy, a w przypadku podmiotów, dla których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, dane ze zbadanego sprawozdania finansowego za rok obrotowy zakończony w poprzednim roku kalendarzowym. Pozwoli to na ustalanie kwoty zobowiązania w ostatecznej wartości nie wymagającej późniejszych korekt ze względu na możliwe różnice między sprawozdaniami bieżącymi, a sprawozdaniami zweryfikowanymi. Zgodnie z założeniem, które będzie zrealizowane na poziomie przepisów wykonawczych opłaty nie będą wymagać wcześniejszych zaliczek, co pozwoli uniknąć ustalania nadpłaty lub niedopłaty, i uprości system finansowania kosztów nadzoru. W ust. 5-9 zawarto zasady wnoszenia opłat w poszczególnych sytuacjach związanych z podjęciem działalności przez poszczególne kategorie podmiotów zobowiązanych do wnoszenia opłat. Mają one charakter uzupełniający względem unormowań zawartych w przepisach poszczególnych ustaw regulujących prowadzenie działalności na rynku kapitałowym. W ust. 10 utrzymano przepis stanowiący, że należności z tytułu opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Przepis w ust. 11 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia w drodze rozporządzenia wysokości opłat, w stosunku do których ustawa określa jedynie górną granicę, a także sposobu wyliczania oraz warunków i terminów uiszczania opłat dla poszczególnych grup podmiotów, a także sposób pokrywania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym ze wszystkich ustawowo określonych źródeł finansowania. Zmiana systemu finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym wymusza odpowiednie zmiany na poziomie przepisów wykonawczych, co uwzględnia nowy przepis upoważniający. Rozporządzenie, które zostanie wydane na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 11, zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego przez podmioty nadzorowane prowadzące działalność na rynku kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1167).

Art. 2 dotyczy zmian w art. 131a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.). Zmiana zaproponowana w nowododanym ust. 1a umożliwi uwzględnienie w kosztach nadzoru nad rynkiem kapitałowym wpłat banków - w wysokości 13,5% tych kosztów. Podobne rozwiązanie przyjęto w stosunku do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Banki jako uczestnicy rynku kapitałowego winny w odpowiedniej proporcji partycypować w finansowaniu kosztów nadzoru nad tym rynkiem. Zmiana w upoważnieniu do wydania rozporządzenia, przewidziana w ust. 3, ma charakter wynikowy i pozwoli na uregulowanie w przepisach wykonawczych sposobu pokrywania kosztów nadzoru z uwzględnieniem udziału banków w pokryciu kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w ustawowo określonej wysokości.

Art. 3 dotyczy zmian w art. 26 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197). W ust. 1 w odniesieniu do opłat jednorazowych poszerzony został katalog czynności, za które wnoszona jest opłata – po zmianie będzie on uwzględniał nie tylko zezwolenia, ale i zgody wydawane na podstawie tejże ustawy. Jest to związane z odróżnianiem na gruncie przepisów ustawy zgód i zezwoleń, w konsekwencji także art. 26 ust. 1 powinien odnosić się do tych dwóch rodzajów aktów administracyjnych. Utrzymany zostaje maksymalny poziom opłaty jednorazowej.

Zmianie ulega podstawa i stawka opłaty rocznej pobieranej od spółek prowadzących giełdę towarową. Dotychczas pobierana była opłata od każdej transakcji zawieranej na giełdzie, w łącznej wysokości nie większej niż 0,015% wartości transakcji. Projektowane rozwiązanie przewiduje, że opłata roczna ustalana będzie na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro (ust. 2).

W ust. 3 ustalony został obowiązek daninowy nałożony na spółki prowadzące giełdowe izby rozrachunkowe, od których pobierać się będzie roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

Wyłączenie w powyższych przepisach dywidend otrzymywanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych wynika z faktu, iż co do zasady podmioty te także wnoszą opłaty na pokrycie kosztów nadzoru liczone od wartości przychodu.

W ust. 4 ustalony został obowiązek daninowy nałożony na towarowe domy maklerskie, od których pobierać się będzie roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 0,3% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Przepis dodatkowo dookreśla pojęcie wielkości przychodów ogółem, aby wyeliminować możliwe rozbieżności w stosowaniu tych przepisów. Przyjęcie w powyższych przepisach za podstawę średniej wartości przychodów za okres trzech lat pozwala uniknąć różnicowania wysokości wpływów z opłat ze względu na zmienną dynamikę rocznych przychodów.

W ust. 5 ustalony został obowiązek nałożony na zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 50 ust. 1 ustawy o giełdach towarowych, prowadzącą działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, od których pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie przychodów oddziału w poprzednim roku kalendarzowym, w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Dodatkowo przepis wskazuje, że przychody na podstawie których ustalana będzie opłata roczna należy rozumieć zgodnie z przepisami o podatku dochodowym od osób prawnych.

W ust. 6 ustalony został obowiązek daninowy nałożony na podmioty posiadające zezwolenie na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych, od których pobierana będzie roczna zryczałtowana opłata o równowartości w złotych 750 euro.

W ust. 7 zawarto zmodyfikowane odesłanie do przepisów art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, zmienianych niniejszą ustawą.

Art. 4 dotyczy zmian w art. 14 ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290 i 1717). Zmiana ta umożliwi uwzględnienie w kosztach nadzoru nad rynkiem kapitałowym wpłat zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji - w wysokości 1,5% tych kosztów. Analogicznie jak w przypadku banków przyjęto, że ze względu na uczestnictwo zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w rynku kapitałowym winny one w odpowiedniej proporcji partycypować w finansowaniu kosztów nadzoru nad tym rynkiem.

Zmiana w upoważnieniu do wydania rozporządzenia ma charakter wynikowy i pozwoli na uregulowanie w przepisach wykonawczych sposobu pokrywania kosztów nadzoru ubezpieczeniowego z uwzględnieniem udziału zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w pokryciu kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w ustawowo określonej wysokości.

Art. 5 dotyczy zmian w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157). Zmiana w pkt 1 dotyczy art. 32, w którym w ust. 9a, dodaje się przepis ustanawiający obowiązek informacyjny dla podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 zajmujących się dystrybucją jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. Obowiązek ten polega na przekazywaniu raz w roku dokumentów przedstawiających sytuację finansową tych podmiotów na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego oraz oświadczenia o łącznej wysokości przychodów osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym z tytułu pośredniczenia w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych. Obowiązek ten jest konieczny dla dysponowania przez KNF podstawowymi informacjami o skali działalności tych podmiotów. Informacje te są także niezbędne dla ustalenia wpłat należnych od tych podmiotów i są związane ze zmianami dokonywanymi w art. 236 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w nowododawanym ust. 2c. Zmiana w pkt 2 dotyczy art. 192, w którym w ust. 9a, dodaje się przepis ustanawiający obowiązek informacyjny dla podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1, które nie będąc towarzystwami funduszy inwestycyjnych zarządzają sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego. Obowiązek ten polega na przekazywaniu raz w roku dokumentów przedstawiających sytuację finansową tych podmiotów na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego oraz oświadczenia o łącznej wysokości przychodów osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym z tytułu zarządzania sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszy sekurytyzacyjnych. Obowiązek ten jest konieczny dla dysponowania przez KNF podstawowymi informacjami o skali działalności tych podmiotów. Informacje te są także niezbędne dla ustalenia wpłat należnych od tych podmiotów i są związane ze zmianami dokonywanymi w art. 236 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w nowododawanym ust. 2d.

Zmiana w pkt 3 dotyczy zmian w art. 236. W ust. 1 rozszerza się katalog czynności, za które pobierana jest jednorazowa opłata o zgody, o których mowa w art. 208a ust. 1, art. 208i ust. 1 pkt 2 oraz art. 208zc ust. 2 pkt 1 i 2. Zmiana ta ma charakter porządkujący. W ust. 2a ustalony został obowiązek daninowy nałożony na towarzystwa funduszy inwestycyjnych, od

których pobierać się będzie roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej rocznej sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, wartości aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz wartości portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych zarządzanych przez dane towarzystwo w wysokości nie wyższej niż iloczyn średniej rocznej sumy wartości aktywów zarządzanych przez dane towarzystwo oraz stawki nieprzekraczającej 0,008%, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Przepis jednocześnie wskazuje, że średnią roczną sumę aktywów wylicza się na podstawie sumy wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, wartości aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz wartości portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych ustalonej na ostatni dzień każdego miesiąca danego roku kalendarzowego, na podstawie danych wykazywanych w sprawozdaniach przekazywanych KNF na podstawie art. 225 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych. Przyjęcie w powyższych przepisach za podstawę średniej wartości przychodów za okres trzech lat pozwala uniknąć różnicowania wysokości wpływów z opłat ze względu na zmienną dynamikę rocznych przychodów.

W ust. 2b ustalony został obowiązek daninowy nałożony na podmioty prowadzące rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego, inne niż banki i domy maklerskie, które wnoszą opłaty na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym z odrębnie określonych tytułów. Od podmiotów prowadzących rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego pobierana będzie roczna zryczałtowana opłata rocznej o równowartości w złotych 1500 euro.

W ust. 2c ustalony został obowiązek daninowy nałożony na podmioty, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, zajmujących się dystrybucją jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, od których pobierana będzie zryczałtowana roczna opłata o równowartości w złotych 500 euro.

W ust. 2d ustalony został obowiązek daninowy nałożony na podmioty, o których mowa w art. 192 ust. 1, które nie będąc towarzystwami funduszy inwestycyjnych zarządzają sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego. Od tych podmiotów pobierana będzie zryczałtowana roczna opłata o równowartości w złotych 1000 euro.

W ust. 3 zawarto zmodyfikowane odesłanie do przepisów art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, zmienianych niniejszą ustawą.

Art. 6 dotyczy zmian w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94). Zmiany w pkt 1 dotyczą nadania nowego brzmienia art. 162. Zakres przedmiotowy tego przepisu został rozszerzony tak, aby objąć poszczególne czynności podejmowane przez Komisję Nadzoru Finansowego wobec podmiotów, których działalność jest uregulowana w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, w tym także czynności podejmowane na podstawie bezpośrednio obowiązujących przepisów wprawie Unii Europejskiej. Zróżnicowanie tych czynności wykracza poza sformułowanie „udzielenie zgody lub zezwolenia”, jakim posługuje się art. 162 w obecnym brzmieniu.

Przepis ust. 1 w nowym brzmieniu będzie obejmował obowiązek uiszczenia opłaty w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro za wydanie zezwolenia, pozwolenia lub zgody, przewidzianych w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 2012 r., str. 1). Wysokość opłat została utrzymana na dotychczasowej wysokości. Opłacie w tej samej maksymalnej wysokości będzie podlegało udzielenie domowi maklerskiemu zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 2013 r., str. 1, z późn. zm.) (nowy ust. 2).

Zgodnie z nowym ust. 3 opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro będzie podlegać wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia zmian w regulaminie Krajowego Depozytu, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez Krajowy Depozyt funkcji giełdowej izby rozrachunkowej, w regulaminie spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 i ust. 2, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 2, funkcji giełdowej izby rozrachunkowej, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, w regulaminie funduszu rozliczeniowego zarządzanego przez izbę rozliczeniową, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 oraz w regulaminie funkcjonowania systemu rekompensat.

Zgodnie z nowymi ust. 4-6 opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro podlegać będzie złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 4 oraz zawiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3a oraz przekazanie informacji, o której mowa w art. 21 ust. 3b.

Zgodnie z nowym ust. 7 opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro będzie podlegać poinformowanie KNF o zamiarze prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4.500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której to zawiadomienie dotyczy, przy czym zgodnie z nowym ust. 8 zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące w formie oddziału działalność maklerską na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.

W pkt 2 przewidziana została zmiana brzmienia art. 163, której celem jest zmiana zasad pobierania opłat na pokrycie kosztów nadzoru od podmiotów wskazanych w obecnie obowiązującym art. 163, przede wszystkim Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie SA oraz Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych SA, skutkująca zmniejszeniem aktualnych obciążeń fiskalnych, przy jednoczesnym rozszerzeniu obowiązku daninowego na nowe kategorie podmiotów, których działalność jest regulowana ustawą o obrocie instrumentami finansowymi, w szczególności na spółki prowadzące izby rozliczeniowe lub izby rozrachunkowe, domy maklerskie, agentów firm inwestycyjnych oraz zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału oraz zagraniczne firmy inwestycyjne będące tzw. zdalnymi członkami giełdy papierów wartościowych.

Zgodnie z nowym ust. 1, od spółki prowadzącej giełdę pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej. Minimalna wartość tej opłaty nie może być jednak niższa niż równowartość w złotych 6.250 euro.

Zgodnie z nowym ust. 2 od spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy pobiera się roczną opłatę ustaloną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających

rok, za który należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 3,5 % tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro. Z przychodów stanowiących podstawę ustalenia opłaty wyłączone są przy tym dywidendy otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych oraz przychody z rynku skarbowych papierów wartościowych prowadzonego na podstawie umowy z Ministrem Finansów.

Zgodnie z nowym ust. 3 od Krajowego Depozytu pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

Zgodnie z ust. 4 od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozliczania transakcji pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

Zgodnie z nowym ust. 5 od spółki prowadzącej izbę rozrachunkową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozrachunku transakcji pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

Zgodnie z ust. 6 od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i rozrachunkową, która wykonuje funkcję giełdowej izby rozrachunkowej pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6.250 euro.

Wyłączenie w powyższych przepisach dywidend otrzymywanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych wynika z faktu, iż co do zasady podmioty te także wnoszą opłaty na pokrycie kosztów nadzoru liczone od wartości przychodu.

Zgodnie z ust. 7 od domu maklerskiego pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który

należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 0,3% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Jednocześnie w zdaniu drugim ustalone zostanie pojęcie „wielkość przychodów ogółem”, o których mowa w zdaniu pierwszym. Przyjęcie w powyższych przepisach za podstawę średniej wartości przychodów za okres trzech lat pozwala uniknąć różnicowania wysokości wpływów z opłat ze względu na zmienną dynamikę rocznych przychodów.

Zgodnie z nowym ust. 8 od agentów firm inwestycyjnych, z wyłączeniem banków i domów maklerskich, które wnoszą opłaty na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym z odrębnie określonych tytułów, pobierana będzie zryczałtowana opłata roczna w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

Zgodnie z ust. 9 od zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału oraz od zagranicznych osób prawnych prowadzących taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobierana będzie opłata roczna ustalana na podstawie przychodów oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych w poprzednim roku kalendarzowym, w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Projektowany przepis zwalnia zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tych opłat, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską na terytorium państwa, w którym podmioty taki ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłat.

Zgodnie z nowym ust. 10 zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym (w tym, tzw. zdalni członkowie giełdy papierów wartościowych) będą zobowiązane do wnoszenia zryczałtowanej opłaty rocznej o równowartości w złotych 10.000 euro. Ze względu na zapewnienie egzekwowalności tego obowiązku projektowany przepis przewiduje, że w przypadku nie uiszczenia opłaty spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza do czasu uregulowania zaległości możliwość zawierania transakcji na rynku giełdowym przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

Art. 7 dotyczy zmian w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382).

Zmiana w pkt 1 rozszerza zawarty w art. 93 katalog czynności, za które pobierana jest jednorazowa opłata o uzyskanie przez dany podmiot statusu agencji informacyjnej w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 58 ust. 1 tejże ustawy.

W pkt 2 wprowadza się przepis ustanawiający jednorazową opłatę za zatwierdzenie prospektu emisyjnego, stwierdzenie równoważności memorandum informacyjnego oraz zatwierdzenie memorandum informacyjnego. Maksymalna wysokość tej opłaty jest dostosowana do pozostałych jednorazowych opłat i została ustalona w wysokości równowartości w złotych 4.500 euro.

Zmiana w pkt 3 dotyczy nałożenia obowiązku daninowego. W nowo dodawanym art. 94a obowiązek daninowy nakładany jest na spółki publiczne, których akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym, w przypadku gdy Rzeczypospolita Polska jest dla tych spółek państwem macierzystym, lub których akcje wprowadzone są do alternatywnego systemu obrotu, w przypadku gdy Rzeczypospolita Polska jest siedzibą takiej spółki. Od takiej spółki pobierana będzie roczna opłata ustalana na podstawie kapitału własnego wykazanego w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym tej spółki opublikowanym lub przekazanym do publicznej wiadomości na podstawie przepisów ustawy, w wysokości nie większej niż 0,01% tego kapitału, jednak nie więcej niż równowartość w złotych 30 000 euro i nie mniej niż równowartość w złotych 1 500 euro.

W art. 94b obowiązek daninowy nakładany jest na emitentów papierów wartościowych, innych niż akcje, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, dla których Rzeczypospolita Polska jest państwem macierzystym, Od takich podmiotów pobierana będzie zryczałtowana roczna opłata w wysokości równowartości w złotych 750 euro. Z opłaty tej będzie zwolniony Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski.

W art. 94c. obowiązek daninowy nakładany jest na podmioty o statusie agencji informacyjnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych. Od tych podmiotów ma być pobierana zryczałtowana opłata roczną z tytułu korzystania ze środków technicznych, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, w kwocie nie wyższej niż równowartość w złotych 20.000 euro.

W pkt 4 przewidziano zmianę przepisu art. 95 modyfikującą odesłanie do przepisów art. 17 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, zmienianych niniejszą ustawą.

Art. 8 jest przepisem przejściowym, niezbędnym w związku z zapewnieniem zakończenia procesu rozliczenia należności z tytułu kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym z zastosowaniem przepisów, w tym przepisów wykonawczych, obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy. System finansowania opiera się na ustalaniu należności za dany rok w poparciu o dane z roku poprzedniego, tym samym w roku 2016 rozliczeniu będą podlegały koszty nadzoru za 2015 r. z uwzględnieniem opłat jednorazowych i zaliczek wniesionych w 2015 r. Dla rozliczenia tych należności konieczne jest utrzymanie dotychczasowego reżimu prawnego.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy oraz jest neutralna dla budżetu państwa.

Projektowana regulacja nie ma bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, poprzez rozłożenie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym na wiele grup podmiotów prowadzących działalność na tym rynku obciążenia jakie będą dotyczyć poszczególne podmioty nie będą istotnie wpływać na koszty ich działalności. Objęcie obowiązkiem współfinansowania kosztów nadzoru wielu nowych grup podmiotów poprawi uwarunkowania konkurencyjne, gdyż likwiduje pewne rodzaje działalności dotychczas w tym względzie fiskalnie uprzywilejowane.

Projektowana regulacja nie wymaga wskazania źródeł finansowania, gdyż nie skutkuje żadnymi dodatkowymi obciążeniami dla budżetu państwa.

Przedłożony projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 9 marca 2015 r.

BAS-WAPEiM-386/15

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz
niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krystyna
Skowrońska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw jest zmiana systemu finansowania wydatków stanowiących koszty działalności Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: KNF) i urzędu zapewniającego obsługę KNF (dalej: Urząd KNF). W obecnym stanie prawnym wydatki te są corocznie określone w ustawie budżetowej i finansowane są przede wszystkim z opłat przewidzianych w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie o ofercie publicznej, wnoszonych przez podmioty nadzorowane na rzecz KNF.

Zgodnie z projektem wydatki stanowiące koszty działalności KNF i jej Urzędu mają być pokrywane z opłat, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o ofercie publicznej, a także niektórymi środkami przewidzianymi w ustawie – Prawo bankowe i ustawie o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych. Przy czym projekt przewiduje szereg nowych opłat za czynności dokonywane przez instytucje działające na podstawie tych ustaw oraz szereg nowych opłat rocznych nałożonych na podmioty działające na podstawie tych ustaw.

Projekt przewiduje zmiany w ustawach:

1. z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, ze zm.),
2. z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, ze zm.),
3. z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197),

4. z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290, ze zm.),
5. z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157),
6. z dnia 29 sierpnia 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94),
7. z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382).

Zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym przewidują nowe określenie źródeł finansowania wydatków stanowiących koszty działalności KNF i jej Urzędu w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

Zmiany w ustawie – Prawo bankowe przewidują, że z wpłat, które banki są obowiązane do wnoszenia z tytułu nadzoru bankowego będzie pokrywać się część wartości kosztów działalności KNF i Urzędu KNF.

Zmiany w ustawie o giełdach towarowych przewidują, że udzielenie zezwolenia lub zgody przewidzianej w ustawie podlegać będzie opłacie. Przewidują także wprowadzenie rocznych opłat, które mają być pobierane od: spółek prowadzących giełdę, spółki prowadzącej giełdową izbę obrachunkową, towarowego domu maklerskiego, podmiotu posiadającego zezwolenie na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych oraz zagranicznej osoby prawnej, prowadzącej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi w państwie będącym członkiem Unii Europejskiej i jednocześnie prowadzącej działalność na terytorium RP w formie oddziału. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z tych opłat ma zostać określone na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Zmiany w ustawie o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych przewidują, że z przewidzianych w ustawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru ubezpieczeniowego i emerytalnego pokrywana będzie także część kosztów działalności KNF i Urzędu KNF.

Zmiany w ustawie o funduszach inwestycyjnych przewidują wprowadzenie opłat za niektóre zezwolenia lub zgody przewidziane w ustawie, a także opłat rocznych należnych m.in. od towarzystw funduszy inwestycyjnych, podmiotów prowadzących rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego, innych niż bank i dom maklerski. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat ma zostać określone na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi polegają na wprowadzeniu opłat za udzielenie niektórych zezwoleń, pozwoleń lub zgód, w tym wynikających z wymienionych aktów prawa Unii Europejskiej, a także za wydanie innych decyzji i dokonanie czynności wymienionych w projekcie. Ponadto proponuje się nałożenie opłat rocznych m.in. na spółki prowadzące giełdę, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, Krajowy Depozyt Papierów

Wartościowych, spółki prowadzące izbę rozliczeniową, domy maklerskie, agentów firm inwestycyjnych i zagraniczne firmy inwestycyjne.

Zmiany w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych przewidują wprowadzenie opłat za udzielenie zezwolenia lub zgody przewidzianych w ustawie, a także m.in. za zatwierdzenie prospektu emisyjnego. Projekt zakłada również nałożenie opłat rocznych na spółki publiczne, emitentów papierów wartościowych, innych niż akcje (z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego), a także na agencje informacyjne. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z powyższych opłat ma zostać określone na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Projekt zawiera przepis przejściowy. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy oraz przy uwzględnieniu proponowanego terminu jej wejścia w życie zastosowanie znajdują następujące akty prawa Unii Europejskiej:

1. dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. L 166 z 11.6.1998 r., ze zm.),
2. dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. L 125 z 5.5.2001 r., s. 15, ze zm.),
3. dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. L 184 z 6.7.2001 r., s. 1, ze zm.),
4. dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. L 35 z 11.2.2003 r., s. 1),
5. dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96, z 12.4.2004 r., s. 16, ze zm.),
6. dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w

- związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. L 345 z 31.12.2003 r., s. 64, ze zm.),
7. dyrektywa Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. L 339 z 24.12.2003 r., s. 70, ze zm.),
  8. dyrektywa Komisji 2003/125/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie uczciwego przedstawiania rekomendacji inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesów (Dz. Urz. L 339 z 24.12.2003 r., s. 73, ze zm.),
  9. dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz. Urz. L 142 z 30.4.2004 r., s. 12, ze zm.),
  10. dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz. Urz. L 145 z 30.4.2004, s. 1, ze zm.),
  11. dyrektywa Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz. Urz. L 162 z 30.4.2004 r., s. 70, ze zm.),
  12. dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz. Urz. L 390 z 31.12.2004 r., s. 38, ze zm.),
  13. dyrektywa Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz. Urz. L 69 z 9.3.2007 r., s. 27, ze zm.),
  14. dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz. Urz. L 319 z 5.12.2007 r., s. 172, ze zm.),

15. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (wersja przekształcona) (Dz. Urz. L 302 z 17.11.2009 r., s. 32, ze zm.),
16. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz. Urz. L 267 z 10.10.2009 r., s. 7, ze zm.),
17. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (wersja przekształcona) (Dz. Urz. L 335 z 17.12.2009 r., s. 1, ze zm.),
18. rozporządzenie Komisji (UE) nr 584/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie formatu i treści standardowego powiadomienia w formie pisemnej i zaświadczenia dotyczącego UCITS, wykorzystania łączności elektronicznej przez właściwe organy do celów powiadamiania oraz w zakresie procedur dotyczących kontroli na miejscu i dochodzeń oraz wymiany informacji między właściwymi organami (Dz. Urz. L 176 z 10.7.2010 r., s. 16),
19. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. L 201 z 27.2.2012 r., s. 1, ze zm.),
20. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013 r., s. 338),
21. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. L 176 z 27.6.2013 r., s. 1, ze zm.),
22. rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1003/2013 z dnia 12 lipca 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski

- Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od repozytoriów transakcji (Dz. Urz. L 279 z 19.10.2013 r., s. 4),
23. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz. Urz. L 173 z 12.6.2014 r., s. 349),
24. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. L 173 z 12.6.2014 r., s. 1),
25. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. L 257 z 28.8.2014 r., s. 73).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

a) Wszystkie z przywołanych w punkcie 2 opinii aktów prawa Unii Europejskiej odnoszą w jakiś sposób do nadzoru nad poszczególnymi rynkami. Przewidują, że państwa członkowskie wyznaczą właściwy organ odpowiedzialny za sprawowanie nadzoru i określają uprawnienia takiego organu. Nie odnoszą się jednak do kwestii sposobu finansowania krajowego organu nadzoru.

Należy jednak zwrócić uwagę na przepis art. 4 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE¹. Stanowi on, że państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy specjalistycznej wiedzy, zasobów, zdolności operacyjnej, uprawnień oraz niezależności, których wymaga wykonywanie funkcji związanych z nadzorem ostrożnościowym, dochodzeniami i sankcjami, określonych w dyrektywie i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.

Ze względu na przedmiot projektu ustawy na uwagę zasługuje określony w dyrektywie wymóg niezależności krajowego organu nadzoru. Należy rozstrzygnąć, o jaki zakres niezależności chodzi. W szczególności, czy przepis ten odnosi się do niezależności finansowej. Wskazówką jest tu przepis art. 4 ust. 7 dyrektywy, który precyzuje, że państwa członkowskie zapewniają, by funkcje nadzoru zgodnie z dyrektywą i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 i wszelkie pozostałe funkcje właściwych organów były odrębne i niezależne od funkcji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa

---

¹ Dyrektywa 2013/36/UE jest implementowana do prawa krajowego przez ustawę o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

członkowskie informują o tym Komisję i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), określając ewentualny podział obowiązków.

Dodatkowo można wskazać, że mechanizm finansowania kosztów działalności organu nadzorczego z opłat, w tym rocznych opłat nadzorczych, wnoszonych przez podmioty nadzorowane jest znany prawu UE. Przewiduje go np. art. 72 rozporządzenia 648/2012 w związku z rozporządzeniem 1003/2013, Wskazane przepisy zapewniają taki mechanizm finansowania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z tytułu nadzoru nad repozytoriami transakcji.

Należy zatem uznać, że projektowane finansowanie Komisji Nadzoru Finansowego i jej Urzędu z opłat wnoszonych przez nadzorowane podmioty nie narusza wymogu niezależności organu nadzoru i nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

b) Przepis art. 6 pkt 1 projektu, który dotyczy zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, przewiduje pobieranie opłat za udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 oraz opłat za udzielenie domowi maklerskiemu zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 575/2013. W obu przypadkach opłata nie może być wyższa niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro.

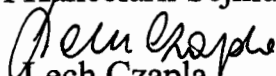
Udzielanie zezwoleń przewidują m.in. przepisy art. 14 i n. rozporządzenia 648/2012 oraz art. 78, art. 143, art. 283, art. 312, art. 363 rozporządzenia 575/2013. Żadne z przywołanych rozporządzeń nie reguluje jednak kwestii ewentualnych opłat za wydawane zezwolenia. Kwestia uregulowania tego zagadnienia pozostawiona jest państwu członkowskim.

Na marginesie można odnotować, że szczegółowo uregulowana jest kwestia opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od repozytoriów transakcji (art. 72 rozporządzenia 648/2012 w związku z rozporządzeniem 1003/2013). Są to jednak opłaty pobierane przez europejski organ nadzoru, a nie przez organy krajowe.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 9 marca 2015 r.

BAS-WAPEiM-387/15

Pan Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krystyna Skowrońska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Celem projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw jest zmiana systemu finansowania wydatków stanowiących koszty działalności Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: KNF) i urzędu zapewniającego obsługę KNF (dalej: Urząd KNF). W obecnym stanie prawnym wydatki te są corocznie określone w ustawie budżetowej i finansowane są przede wszystkim z opłat przewidzianych w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi i ustawie o ofercie publicznej, wnoszonych przez podmioty nadzorowane na rzecz KNF.

Zgodnie z projektem wydatki stanowiące koszty działalności KNF i jej Urzędu mają być pokrywane z opłat, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o ofercie publicznej, a także niektórymi środkami przewidzianymi w ustawie – Prawo bankowe i ustawie o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych. Przy czym projekt przewiduje szereg nowych opłat za czynności dokonywane przez instytucje działające na podstawie tych ustaw oraz szereg nowych opłat rocznych nałożonych na podmioty działające na podstawie tych ustaw.

Projekt przewiduje zmiany w ustawach:

1. z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, ze zm.),
2. z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, ze zm.),

3. z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197),
4. z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. z 2013 r. poz. 290, ze zm.),
5. z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157),
6. z dnia 29 sierpnia 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94),
7. z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382).

Zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym przewidują nowe określenie źródeł finansowania wydatków stanowiących koszty działalności KNF i jej Urzędu w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

Zmiany w ustawie – Prawo bankowe przewidują, że z wpłat, które banki są obowiązane do wnoszenia z tytułu nadzoru bankowego będzie pokrywać się część wartości kosztów działalności KNF i Urzędu KNF.

Zmiany w ustawie o giełdach towarowych przewidują, że udzielenie zezwolenia lub zgody przewidzianej w ustawie podlegać będzie opłacie. Przewidują także wprowadzenie rocznych opłat, które mają być pobierane od: spółek prowadzących giełdę, spółki prowadzącej giełdową izbę obrachunkową, towarowego domu maklerskiego, podmiotu posiadającego zezwolenie na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych oraz zagranicznej osoby prawnej, prowadzącej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi w państwie będącym członkiem Unii Europejskiej i jednocześnie prowadzącej działalność na terytorium RP w formie oddziału. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z tych opłat ma zostać określone na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Zmiany w ustawie o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych przewidują, że z przewidzianych w ustawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru ubezpieczeniowego i emerytalnego pokrywana będzie także część kosztów działalności KNF i Urzędu KNF.

Zmiany w ustawie o funduszach inwestycyjnych przewidują wprowadzenie opłat za niektóre zezwolenia lub zgody przewidziane w ustawie, a także opłat rocznych należnych m.in. od towarzystw funduszy inwestycyjnych, podmiotów prowadzących rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego, innych niż bank i dom maklerski. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat ma zostać określone na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi polegają na wprowadzeniu opłat za udzielenie niektórych zezwoleń, pozwoleń lub zgód, w tym wynikających z wymienionych aktów prawa Unii Europejskiej, a także za wydanie innych decyzji i dokonanie czynności wymienionych w projekcie. Ponadto proponuje się nałożenie opłat rocznych m.in. na spółki prowadzące

giełdę, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, spółki prowadzące izbę rozliczeniową, domy maklerskie, agentów firm inwestycyjnych i zagraniczne firmy inwestycyjne.

Zmiany w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego obrotu oraz o spółkach publicznych przewidują wprowadzenie opłat za udzielenie zezwolenia lub zgody przewidzianych w ustawie, a także m.in. za zatwierdzenie prospektu emisyjnego. Projekt zakłada również nałożenie opłat rocznych na spółki publiczne, emitentów papierów wartościowych, innych niż akcje (z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego), a także na agencje informacyjne. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z powyższych opłat ma zostać określone na podstawie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla